

Kolenkitbuurt

‘Het was wel even doorbijten, met al die vrachtwagens in de buurt. Maar we zijn erdoor gekomen’

‘Er wonen nu veel verschillende mensen in de buurt, maar die zitten nog wel op aparte eilandjes’

‘Ik hoorde steeds meer positieve verhalen over de vernieuwing van de buurt’

‘Het is hier heel leuk voor de kinderen. Ze kunnen voor het huis spelen omdat de straat autovrij is’

De Kolenkit: niet zomaar een buurt

20 jaar hebben we eraan gewerkt: de vernieuwing van het middengebied van de Kolenkitbuurt. Plannen zijn gemaakt. Huizen zijn gesloopt. Nieuwe huizen zijn gebouwd. Straten en pleinen zijn vernieuwd. Er wonen nu twee keer zoveel mensen in veel verschillende woningen.

Hoe heeft Eigen Haard die vernieuwing aangepakt? Wat gebeurde er met de Bos en Lommerschool? Wat gaat goed en wat kan beter? Wat vinden bewoners van hun nieuwe huis en de nieuwe buurt? Want vernieuwing van een buurt is veel meer dan nieuwe huizen bouwen. Fijn wonen betekent ook goed contact hebben met anderen.

In dit boekje staan verhalen, interviews en foto's van de buurt en de mensen. Dat geeft een beeld. Het zijn maar een paar verhalen die we een plek hebben kunnen geven. Beleef de Kolenkitbuurt vooral zelf en zoek elkaar op.

**'Het huis is super.
Goed geïsoleerd,
dubbel glas,
goede ventilatie en
vloerverwarming'**

'Ik had nooit verwacht dat het zou lukken'	
Bewoners aan het woord	6
Het moet anders!	
In 20 jaar van oud naar nieuw	8
'Het is een kleurrijke buurt en het wordt steeds mooier'	
Bewoners aan het woord	14
Bos en Lommerschool	18
'Dit is echt mijn buurt, ik vind het geweldig'	
Bewoners aan het woord	20
Het gaat niet vanzelf	
Samen werken aan een fijne buurt	24
'Onze galerij is de schoonste van de buurt'	
Bewoners aan het woord	31
Woongemeenschap Manara	
Bij elkaar wonen en samen activiteiten organiseren	36
'Ik ga een container adopteren'	
Bewoners aan het woord	38
Je plek vinden in een nieuwe wijk	42

‘Ik had nooit verwacht dat het zou lukken’

Soumaya (30)

Toen Westerpark
Nu Flierefluiter, Akbarstraat, sinds 2023
Mijn plek De grote knusse huiskamer met open keuken
Mijn wens Goed contact houden met de buren

Waar woonde je eerst?

In een kleine huurwoning in Westerpark. Heel leuk, maar met de gezinsuitbreiding werd het te krap en 4 hoog is veel tillen. Het werd tijd om iets anders te zoeken en dat viel nog niet mee. We hebben woningruil geprobeerd en keken naar een particuliere huurwoning in Utrecht, maar die was erg duur. Toen zagen we op de website van Eigen Haard deze nieuwbouw. Ik had nooit verwacht dat het zou lukken. Je hoort van die horror-verhalen over woningen zoeken in Amsterdam.

Hoe woon je nu?

Met mijn vriend en mijn dochter van 3,5 hebben we een middenhuurwoning met vier kamers. De grote woonkamer

met open keuken is heel knus ingericht. Ik werk als online marketeer bij een reisbureau, twee dagen op kantoor en twee dagen thuis. Daarvoor is genoeg ruimte in deze woning.

Ken je je buren?

Hier wonen veel mensen uit Amsterdam, dat is leuk. We helpen elkaar en de kinderen spelen bij elkaar. Met ramadan brengen we eten. Met de ene buur heb je een betere klik dan met de andere. Maar iedereen groet elkaar en dat is belangrijk. In het oude huis woonden we vooral naast expats. Daarmee hadden we veel minder contact.

Wat vind je van de buurt?

Ik kende de Kolenkitbuurt nog van vroeger. Mijn grootouders hebben hier vlakbij gewoond en ik speelde vaak buiten. Die woningen zijn platgegooid, opa en oma wonen nu verderop. Ik hoorde steeds meer positieve verhalen over de vernieuwing van de buurt. Aan de overkant staan nog oude woningen, maar ik heb gehoord dat die ook worden verbeterd.

Het moet anders!

In 20 jaar van oud naar nieuw

Het is bloedheet die avond in april 2010. De zaal in de Bos en Lommerschool zit helemaal vol met bewoners uit de Kolenkitbuurt. Eindelijk krijgen ze te horen wat er met hun woning gaat gebeuren. En wanneer ze kunnen verhuizen. Dat hopen de bewoners. Maar het loopt anders. Want het moet anders.

Het middengebied van de Kolenkitbuurt ligt tussen de Bos en Lommerweg, de Akbarstraat, de Wiltzanghlaan en het metrospoor. Hier verhuurt Eigen Haard sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw 361 huizen. Zes blokken met allemaal

sociale huurwoningen, de meeste met drie tot zes kamers. Architecten noemen het 'strokenbouw': langwerpige gebouwen van vier verdiepingen met daartussen straten en groenstroken.

Ooit waren het moderne woningen, met licht, lucht en ruimte. Maar na 60 jaar zijn ze verouderd. Het is er vaak koud, sommige bewoners hebben last van schimmel en veel huizen zijn klein en gehorig. Het is gezellig in de portieken, vinden sommigen. Maar echt comfortabel is het niet. Daarom start Eigen Haard met plannen voor de vernieuwing van de

Kolenkitbuurt. Samen met andere woningcorporaties, de gemeente en bewoners. In 2003 is er een vernieuwingsplan waarin de grote lijnen zijn opgeschreven. Een paar jaar later volgt een uitwerkingsplan, waarin iets preciezer staat wat er gaat gebeuren.

Pleintjes en straten zonder auto's

Zo'n uitwerkingsplan is meestal de start van het echte werk: oude woningen slopen en nieuwe woningen terugbouwen. Die nieuwbouw zou van betere kwaliteit zijn. Maar in dit ontwerp van de wijk was het wel een uitdaging om meer verschillende soorten huizen te bouwen. Gebiedsontwikkelaar Peter Visser van Eigen Haard twijfelt: 'Langzaam groeide het besef dat dit niet was wat deze buurt nodig had. Het zou te duur worden en niet zorgen voor het gewenste resultaat.' Twan Zeegers, de nieuwe directeur Ontwikkeling van Eigen Haard, is het met Peter eens. Hij vraagt de bekende stedenbouwkundige Sjoerd Soeters om nog eens mee te denken. 'Die kijkt altijd goed naar de menselijke maat', zegt Twan. Soeters gaat aan de slag en komt met een nieuw plan. Geen strokenbouw maar gesloten bouwblokken met een binnen-terrein. Geen doorgaande wegen, maar pleintjes en autoloze straten. En voor de huizen grote plantenbakken als een soort voortuintjes.

Kabaal in de zaal

'We maken nieuwe plannen en dat kost meer tijd.' Dat is de boodschap op die bewonersavond in 2010. De mensen van Eigen Haard denken dat ze met goed nieuws komen, want ze geloven echt in het nieuwe plan. De bewoners zijn woedend: ze wachten al jaren op een stadsvernieuwingsurgentie om met voorrang te kunnen verhuizen. En de woningen zijn inmiddels nog slechter geworden. 'Het was een enorm kabaal in de zaal', herinnert Twan zich. 'We wisten eerlijk gezegd niet dat het zo slecht was in die woningen. Dat schudde ons wakker. En uiteindelijk kreeg het een positieve draai.'

De oude woningen krijgen een onderhoudsbeurt om de tussentijd te overbruggen. En er komt een buurtkamer, waar buurtvaders en -moeders activiteiten organiseren. De architecten gaan aan de slag om huizen te ontwerpen die passen bij

het nieuwe plan voor de buurt. Meer buurtbewoners sluiten zich aan bij de bewonerscommissie. Intussen gaat de bouw van de New Kit - de scheve toren van de Kolenkitbuurt - door. Want dat was al eerder besloten; in 2011 is de feestelijke opening.

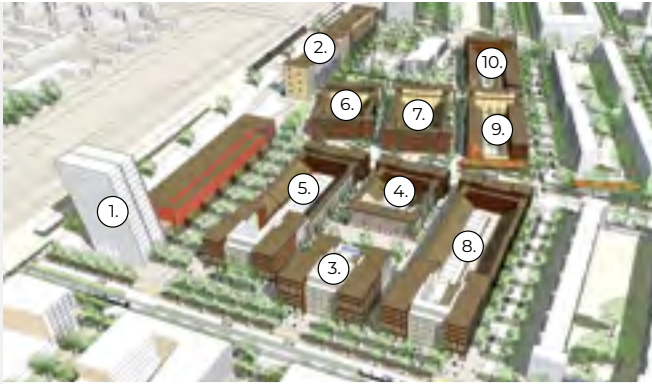
'Bij de oplevering van de New Kit stond ik met mijn vrouw op de bovenste verdieping. Met een dubbel gevoel. Het uitzicht was adembenemend. Maar aan onze voeten lagen de slechtste huizen van Eigen Haard.'

Twan Zeegers

Eén keer verhuizen

Eigen Haard bouwt eerst nieuwe huizen en sloopt daarna pas de oude huizen. Dan hoeven bewoners die in de buurt willen blijven niet naar een wisselwoning. Als de eerste groep is verhuisd, worden hun woningen gesloopt. Daar komt plek voor de volgende nieuwbouw. Het grote voordeel is dat buurtbewoners maar één keer hoeven te verhuizen. Het heeft ook een nadeel: jarenlang zijn er bouwwerkzaamheden in de buurt.

Alle bewoners kunnen met voorrang (stadsvernieuwingsurgentie) verhuizen naar een andere woning in Amsterdam. En bijna iedereen die dat wil, kan ook binnen de buurt naar nieuwbouw verhuizen. De meeste mensen willen dat, want hier voelen ze zich thuis. Langs het spoor is een leeg stuk grond waar De Titaan wordt gebouwd. Daar kan de eerste groep buurtbewoners naartoe. En zo gaat het verder: als De Meesters bij het Nannoplein klaar zijn, verhuist de volgende groep. Op de plek van hun woningen komen De Dichters en tot slot Flierefluit en Wiltzangh. De allerlaatste woningen zijn in het voorjaar van 2023 opgeleverd. 20 jaar na het vernieuwingsplan van 2003 is alles klaar.

Zo was het

1. De New Kit
2. De Titaan
3. De Meesters - De Leermeester
4. De Meesters - De Bouwmeester
5. De Dichters - Vasalis
6. De Dichters - Komrij
7. De Dichters - Slauerhoff
8. De Dichters - Vinkenoog
9. Flierefluiter
10. Wiltzangh

Tijdens de bouw

2003

Eigen Haard en het stadsdeel maken een vernieuwingsplan voor de Kolenkitbuurt. Eigen Haard heeft 361 sociale huurwoningen in het middengebied.

2008

De bouw van De New Kit begint.

2006

Eigen Haard en de gemeente ondertekenen een overeenkomst om te bouwen op het lege terrein langs het metrospoor.

2010

28 april: aankondiging uitstel.
13 oktober: informatiemarkt over nieuwe plannen.

2011

De New Kit is klaar. Totaal **132 nieuwe woningen**.

2015

De Titaan is klaar. Totaal **113 nieuwe woningen** aan de Berceusestraat. Bewoners uit de Nannostraat kunnen verhuizen.

2015

De bouw van De Meesters en de nieuwe Bos en Lommerschool begint.

2015

Sloop van 136 woningen en 4 bedrijfsruimtes in de Nannostraat.

Wie gaat waar wonen?

In totaal zijn er nu 705 nieuwe huizen. Met veel afwisseling: eengezinswoningen, grote en kleinere appartementen. Sociale huurwoningen, maar ook woningen met een middenhuur en koopwoningen. Zodat er in de buurt veel verschillende mensen kunnen wonen.

‘De buurt is leuker geworden. De laatste jaren was het afgeleden. Nu is het weer een mix van verschillende culturen bij elkaar.’

Amal Fadi (West Beweegt)

Bij elke nieuwbouw maakt Eigen Haard een boekje met de ligging en de plattegronden van de huizen waar buurtbewoners naartoe kunnen. Zo’n plattegrond lezen is niet makkelijk. Leden van de bewonerscommissie helpen daarbij. Zij komen

regelmatig bij elkaar en bespreken de nieuwbouw met de architecten en de mensen van Eigen Haard. Zodat zij op hun beurt hun buurtgenoten kunnen adviseren. Kies je een woning met een eigen voordeur aan de straat of woon je liever aan een galerij? Wil je een open keuken of juist niet?

Een hele puzzel

Wie welke woning krijgt, is nog een hele puzzel, vertelt Mieke Smink van Eigen Haard. Zij houdt tijdens de vernieuwing spreekuur in een kantoortje midden in de buurt. ‘Het was er altijd druk, want bewoners hadden veel vragen. Veel mensen waren erg gehecht aan hun buurt en wilden er blijven. Anderen wilden liever naar een andere buurt verhuizen.’ Mieke gaat bij iedereen op huisbezoek om de wensen te bespreken. ‘Voor de verdeling van de nieuwe woningen gelden allerlei regels voor inkomen en gezinssamenstelling’, legt ze uit. ‘Die regels veranderden tijdens de lange tijd van de vernieuwing van de buurt. Dat was niet altijd makkelijk uit te leggen. Als meerdere mensen voor dezelfde woning kozen, gold hun woonduur.’

Naast mensen die al in de buurt woonden, zijn er ook veel nieuwkomers. Amsterdammers vinden er een betaalbare koopwoning in een buurt in opkomst. Jonge mensen die hier

als kind hebben gespeeld, keren terug in de nieuwbouw. Opvallend is ook dat er in de Kolenkitbuurt veel gezinswoningen zijn gebouwd. 'Nieuwbouwwoningen in Amsterdam zijn vaak erg klein', zegt Peter Visser van Eigen Haard. 'In deze buurt hebben we ook gekozen voor iets grotere woningen zodat gezinnen in de stad kunnen blijven wonen.'

Buurt is erop vooruit gegaan

Het gaat de goede kant op met de Kolenkitbuurt. Dat blijkt ook uit een bewonersonderzoek van Eigen Haard. De Kolenkitbuurt krijgt als rapportcijfer een 6,3. Een ruime voldoende, maar nog wel lager dan de 7,3 gemiddeld in heel Amsterdam. De meeste bewoners van de Kolenkitbuurt (59 procent) vinden dat hun buurt vooruit is gegaan. En 60 procent denkt dat het de komende jaren nóg beter wordt. In heel Amsterdam is dat maar 28 procent. Bewoners van de Kolenkitbuurt zijn dus best tevreden en heel optimistisch. 'We zijn blij dat we daaraan hebben bijgedragen', zegt Peter Visser.

'Het was leuk en belangrijk om mensen te helpen'

Gulseren en Huriye: buurvrouwen en vriendinnen

Ze wonen jarenlang naast elkaar aan de Leeuwendalersweg: Gulseren Atasever en Huriye Bora. Al snel zijn ze niet alleen buurvrouwen, maar ook vriendinnen. Een klopp op de muur is het teken voor een kletspraatje op het balkon. Als Gulseren bij de boodschappen iets is vergeten, steekt ze de pan uit naar het balkon van Huriye en krijgt ze bijvoorbeeld een scheut olie.

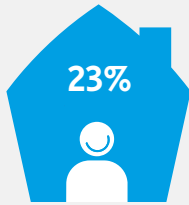
'Ik was hoogzwanger toen we ons huis aan de Leeuwendalersweg kregen', vertelt Huriye. 'De avond nadat we de woning hadden bezichtigd is onze zoon geboren. Dat was in november 1995.' Gulseren komt een jaar later naast haar wonen. 'Ik ben in de Kolenkitbuurt opgegroeid en zat op de Bos en Lommerschool.'

Ze zijn erbij op de bewonersavond in april 2010. En ze reageren op de oproep om zich aan te sluiten bij de bewonerscommissie. 'Als jij het doet, doe ik het ook', zeggen ze tegen elkaar. Niet iedereen in de buurt spreekt goed Nederlands, maar zij wel. En dus kunnen ze buurtgenoten helpen.

Elke maand is er een bijeenkomst in het buurtkantoor van Eigen Haard. 'In het begin ging dat over problemen in de oude woningen', vertelt Huriye. 'Bijvoorbeeld over muizenoverlast en extra schoonmaak in de portieken.' Later bespreken ze de plannen voor de nieuwbouw. 'Soms was dat zwaar, want mensen kwamen bij ons klagen', zegt Gulseren. 'Maar het was ook leuk en belangrijk om mensen te helpen. We gaven informatie over de woningen, over de balkons en de keukens. Mensen hebben uiteindelijk zelf een keuze gemaakt.'

Huriye woont nu met haar man en drie kinderen in een nieuw huis in De Titaan. Gulseren heeft met haar man en twee kinderen een appartement aan het Nannoplein. Ze zijn geen buurvrouwen meer. Maar nog wel vriendinnen!

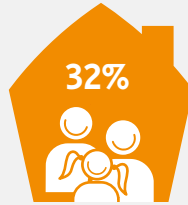
Wie wonen er in de Kolenkitbuurt?

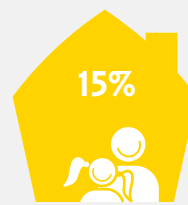
Alleenstaand

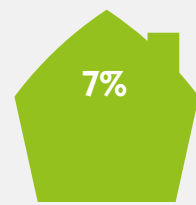
Stel zonder kinderen

Stel met kinderen

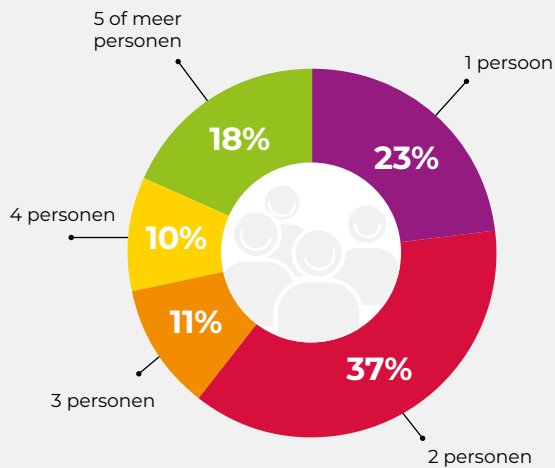

Eenoudergezin

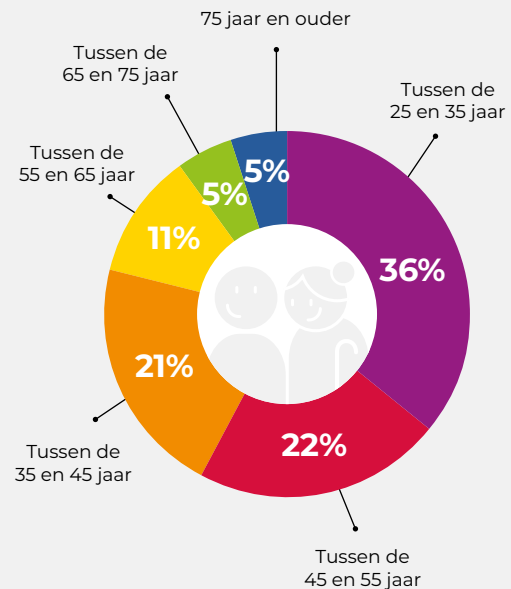

Anders/overig

Hoeveel mensen wonen in 1 huis?

Hoe oud zijn (hoofd)huurders?

‘Het is een kleurrijke buurt en het wordt steeds mooier’

Nathalie (43)

- Toen** Akbarstraat
Nu De Dichters, Lidewijdepad, sinds 2019
Mijn plek De ruime open keuken
Mijn wens Schommels en een zandbak in het speeltuintje

Waar woonde je eerst?

Ik had een leuk ouderwets huisje op de vierde verdieping. Al die trappen op met mijn kinderen was wel zwaar, ik heb het jaren gedaan. Met de burens had ik goed contact, je rook lekkere etensgeuren in de gang. Er was wel veel schimmel in de woning. Mijn oudste dochter had ademhalingsproblemen. Sinds de verhuizing is dat over.

Hoe woon je nu?

In mijn vierkamerwoning hebben mijn dochters allebei een eigen kamer. Drie maanden na de geboorte van de jongste ben ik verhuisd, dat was wel pittig. Het huis is super. Goed geïsoleerd, dubbel glas, goede ventilatie en vloerverwarming. De open keuken vind ik fijn, maar elektrisch koken was wel even wennen.

Kreeg je de woning die je wou?

Ik heb in de bewonerscommissie gezeten en de architect heeft goed naar onze wensen geluisterd. Hij heeft echt zijn best gedaan, er zijn veel verschillende woningen gekomen. We kregen een boekje met alle woningplattegronden en konden onze voorkeur opgeven. Er waren veel regels en er moest worden geloot. Ik ben heel blij dat ik deze woning heb gekregen.

Wat vind je van de buurt?

De Kolenkitbuurt is multicultureel en heel gezellig. Er wonen hier een heleboel kinderen. Veel ken ik wel, want ik werk als activiteitenbegeleider op de Bos en Lommerschool. Op mijn verzoek is er een speeltuintje gemaakt vlakbij mijn huis. Het zou leuk zijn als daar ook nog een schommel en een zandbak komt. Op het veld ernaast is nog genoeg ruimte en het kan nog wel wat kleurrijker. Mensen laten daar nu de hond uit. Er zou ook een bord moeten komen dat ze de hondenpoep moeten opruimen, want er lopen daar ook kleine kinderen.

‘Ik speelde op het veldje waar we nu wonen’

Bewoner uit de Berceusestraat

- Toen** Nannostraat
Nu De Titaan, Berceusestraat, sinds 2015
Mijn plek Terras met uitzicht
Mijn wens Dat mensen minder klagen over de jongeren

Waar woonde je eerst?

In 1979 ben ik met mijn ouders en mijn broers en zussen verhuisd naar een benedenwoning in de Nannostraat. Daar ben ik altijd gebleven. Nu heb ik zelf drie kinderen en mijn moeder woont nog steeds bij ons. Die oude woning was echt op. Er waren wel wat dingen vernieuwd, maar de verwarming deed het niet goed en het tochtte. Wij waren een van de eersten die verhuisden naar de nieuwbouw.

Hoe woon je nu?

We hebben een maisonnette met een kamer beneden en boven vier kamers. We hebben geen tuin, maar wel een terras. Mijn moeder zit daar graag. Er is vrij uitzicht op het groen langs de metro. Bij ons vorige woning zat je in een straatje en keek je uit op andere huizen. De nieuwe woning is netjes,

we hebben geen vochtproblemen, het is goed geïsoleerd en er is vloerverwarming.

Hoe was het tijdens de vernieuwing?

Dat was wel even doorbijten, met al die vrachtwagens in de buurt. Maar we zijn erdoor gekomen.

Wat vind je van de buurt?

Ik ben hier opgegroeid, het is echt mijn buurt. Ik ging naar de Klaas de Vriesschool, die is later samengegaan met de Bos en Lommerschool. Als kind speelde ik op het veldje waar wij nu wonen. Niemand had daar last van. Jongeren krijgen tegenwoordig al op hun 16e een scooter, dat hadden wij vroeger niet. Met mijn jongste zoon van 7 ga ik na mijn werk vaak voetballen op het Cruyff Court. Ik heb ook meegedaan met de Kolenkit Cup. Ik kwam langs en ze vroegen of ik mee wilde spelen. We hebben zelfs gewonnen.

‘Onze lunchroom had hier een goede naam’

Jamal (47)

Toen Lunchroom Soussie, Bos en Lommerweg
Straks Nieuwe lunchroom, Bos en Lommerweg

Waar werkte je eerst?

Samen met mijn zwager had ik lunchroom Soussie aan de Bos en Lommerweg bij de Nannostraat. Die liep heel goed. We hadden veel vaste klanten uit de buurt en ook mensen die vanuit de metro naar hun werk liepen. Medewerkers van het stadsdeel kwamen er en het was een plek waar jongeren met elkaar afspraken. Jongeren uit de Kolenkitbuurt hebben een slechte naam, maar de meeste zijn echt aardige jongens die na school en werk even met elkaar willen bijpraten.

Wat is er gebeurd met die lunchroom?

Het pand werd gesloopt om plaats te maken voor nieuwbouw. Wij hadden hier een goede naam dus ik wil graag terugkomen met een nieuwe lunchroom. Mijn zwager heeft nu een restaurant in Osdorp.

Hoe ken je de Kolenkitbuurt?

Ik ben opgegroeid in de Kijkduinstraat aan de andere kant van de A10 en kende via school veel kinderen uit de Kolenkitbuurt. Nu woon ik in Westerpark, maar ik kom hier nog vaak. Het is echt erg dat sommige dingen steeds kapot worden gemaakt. Je buurt moet een veilige plek zijn. Ik help waar ik kan. Bij de Kolenkit Cup was ik scheidsrechter en speelde ik mee in het veteranenteam.

Hoe werk je straks?

Ik heb een bedrijfsruimte toegezegd gekregen in de nieuwbouw een stukje verderop aan de Bos en Lommerweg. Nog dichterbij de metro. Bij de bouw is daar van alles misgegaan en daarom staat het al een hele tijd leeg. Ik hoop echt dat ik binnenkort kan beginnen met mijn nieuwe lunchroom. Dat is niet alleen belangrijk voor mij, maar ook voor Eigen Haard en voor de buurt. Het wordt een leuk tentje met gezonde kwaliteitsbroodjes en lekkere Marokkaanse thee en koffie.

Bos en Lommerschool

Een nieuw schoolgebouw in een vernieuwde buurt. De Bos en Lommerschool verhuisde van het oude blauwe gebouw naar frisse nieuwbouw. Trudy van den Berg zag de buurt veranderen en haar school veranderde mee.

Hoe was de Bos en Lommerschool vroeger?

Ik heb er dertig jaar gewerkt. Eerst als juf en van 2009 tot 2022 als directeur. Toen ik begon als directeur was het een zwakke school. De cito-scores waren laag. Om dat te verbeteren hebben we de leerkrachten bijgeschoold en de manier van lesgeven veranderd. We willen uit elk kind het beste halen. Met succes. Al binnen een jaar kregen veel meer kinderen een havo- of vwo-advies.

Wat is er veranderd op school?

Door die kwaliteitsverbetering en door de nieuwe woningen in de buurt is het aantal leerlingen meer dan verdubbeld: van 175 naar 380. Toen hier nog vooral mensen van Marokkaanse en Turkse afkomst woonden, waren we een zogenaamde zwarte school. Met de nieuwbouw kwamen er ook andere mensen. Zij hebben afgesproken dat ze hun kinderen samen bij de buurtschool zouden inschrijven. Dat noemen ze een ouderinitiatief. Zo werden de klassen steeds meer gemengd. Op school gaat dat heel goed, maar je ziet er nog weinig van terug in de vrije tijd.

Hoe was het oude schoolgebouw?

Het was een bende. Uit de kranen kwam soms groen water, de verwarming was vaak stuk en de uitstraling was grauw. Er was wel een mooie grote hal, die we voor van alles gebruikten.

‘Ik ben er trots op dat ik een redelijk gemengde school met goede kwaliteit heb achtergelaten.’

Juf Trudy
van de Bos en Lommerschool

Ook ouders bleven daar vaak zitten nadat ze hun kinderen hadden weggebracht. In 2017 zijn we verhuisd naar de nieuwe school.

Wat is er anders in het nieuwe gebouw?

We hebben met de architect en een binnenhuisarchitect andere scholen bezocht en de goede dingen overgenomen. De meeste ruimte zit in de klaslokalen, want het gaat om de lessen en de kinderen. Het is een school en geen ontmoetingsplek voor de buurt.

Nu gaat het goed, maar dat is nog geen garantie voor de toekomst. Net als bij andere scholen is er een groot lerarentekort. Ik ben er trots op dat ik een redelijk gemengde school heb achtergelaten. Hopelijk blijft dat zo. Het is Amsterdam, we moeten het met elkaar doen.

De eerste paal van de nieuwe school

‘Dit is echt mijn buurt, ik vind het geweldig’

Nanda (59)

Toen Nannostraat
Nu De Titaan, Berceusestraat, sinds 2015
Mijn plek Het balkon bij ondergaande zon
Mijn wens Meer leuke winkeltjes en een buurthuis

Waar woonde je eerst?

Ik heb dertig jaar in de Nannostraat gewoond. Die straat bestaat niet meer, het is nu een plein. Het was een knusse woning, maar wel oud. Veel mensen hadden last van schimmel in de woningen. Ik heb dat gefotografeerd en aangekaart bij Eigen Haard. Zelfs de directeur is nog komen kijken en er zijn toen wat dingen verbeterd.

Hoe woon je nu?

Vanaf het balkon bij mijn vierkamerwoning heb ik een prachtig uitzicht. Als ik kijk naar de ondergaande zon en in de verte een vliegtuig voorbij zie komen, is mijn dag helemaal perfect. Ik woon aan een galerij. Daar komen mensen voorbij en dat vind ik wel gezellig. Als kinderen hard voorbij rennen, spreek ik ze aan.

Wat vind je van de buurt?

De buurt was heel eenzijdig geworden. Met de combinatie van verschillende woningen is het nu weer een betere mix. Nog niet iedereen heeft contact met elkaar, maar het begint te komen. De kinderen zijn ook groter en veel mensen werken, dus dan zie je elkaar minder. Het zou leuk zijn als er meer winkels komen, geen grote ketens maar knusse leuke winkeltjes. Vroeger had je hier de V&D en een groenteboer. Nu ga ik voor boodschappen naar de markt op Plein '40-'45.

Wat kan beter?

Ik ben blij met mijn nieuwe woning, maar ik maak me zorgen over de stijgende huurprijzen. Ook maak ik me zorgen over de hangjongeren. Af en toe zijn die heel luidruchtig. Daarover heb ik een dubbel gevoel. Oudere mensen en gezinnen met kleine kinderen hebben echt last van het gerace met scooters midden in de nacht. Maar die jongeren hebben geen plek waar ze hun ei kwijt kunnen. We moeten met elkaar in gesprek gaan wat er voor die jongeren nodig is in deze buurt. Er moet echt iets gebeuren!

‘Ik ga regelmatig een rondje vuilprikken’

Denise (35)

Toen Oostelijke Handelskade
Nu De Dichters, Meimorgenstraat, sinds 2020
Mijn plek Ons terras achter de lichte woonkamer
Mijn wens Minder afval op straat

Waar woonde je eerst?

Mijn vriend en ik huurden een appartement in een voormalig pakhuis. Toen we wilden kopen, was dat een hele zoektocht. Ik wou een eengezinswoning, hij wou graag binnen de ring blijven. Dat is bijna gelukt.

Hoe woon je nu?

Beneden is de keuken en op de eerste verdieping een hele lichte woonkamer en een groot terras. Boven zijn nog vier slaapkamers. Een daarvan wordt straks de kinderkamer, want ik ben zwanger. We hebben veel contact met de burens. Iedereen is tegelijk hier gekomen. Dat scheidt een band. We hebben borrels en vieren Sinterklaas en Sint Maarten. We vinden duurzaamheid belangrijk. Deze woningen zijn goed geïsoleerd en we hebben zonnepanelen.

Wat vind je van de buurt?

We hadden geen positief beeld want we kenden de Kolenkitbuurt alleen van de documentaire van Felix Rottenberg. Een vriend woont verderop in de Berceusestraat en tipte dit nieuwbouwproject. We moesten wennen aan het idee, maar als je iets wilt in Amsterdam is dit een mooie kans. We gaan vaak lunchen of koffie drinken bij The Villy. Daar komt echt iedereen uit de wijk.

Wat kan beter?

Ik maak me zorgen over het afval op straat. Voor de winkels die al heel lang leegstaan, ligt elke ochtend troep. Door de leegstand verpaupert het snel. De buurt heeft twee gezichten: overdag is het gemoedelijk met spelende kinderen op straat. 's Avonds krijgt het een andere sfeer met de hangjongeren.

Wat doe je voor de buurt?

Ik maak foto's voor de Kolenkitkrant. Dat is een mooie manier om mijn nieuwe buurt te leren kennen. Als ik een rondje door de buurt loop, neem ik vaak de afvalgrijper mee. Dat doen heel veel burens, zo houden we het zelf een beetje schoon.

Het gaat niet vanzelf

Samen werken aan een fijne buurt

De buurt is af. Buurtbewoners zijn verhuisd naar een nieuwe woning in hun oude buurt. En er zijn een heleboel nieuwe buurtbewoners bijgekomen, want er zijn nu bijna twee keer zoveel woningen als vroeger. Al die bewoners willen een fijne buurt. Dat gaat niet vanzelf. Veel mensen werken eraan om de buurt prettig en leefbaar te maken.

'Het gaat om het gesprek, we willen niet straffen'

Chris Korf van Eigen Haard

Twee jaar lang was Chris wijkbeheerder in deze buurt. Hij heeft de buurt en de mensen goed leren kennen.

'De uitstraling van de buurt is verbeterd. De woningen zijn goed geïsoleerd zodat de geluidsoverlast in de woningen veel minder is. Er wonen nu veel verschillende mensen in de buurt, maar die zitten nog wel op aparte eilandjes. Ze hebben nog niet zoveel contact met andere groepen bewoners. Samen met de gemeente en allerlei andere organisaties zijn we druk bezig om dat te verbeteren. We organiseren activiteiten om mensen met elkaar te verbinden.'

'Overlast van jongeren en zelfs jeugdcriminaliteit is een probleem in de buurt. Het is de wijkagent gelukt om de ergste groep weg te krijgen. Maar het is lastig: je blijft achter de feiten aanlopen. Als het nodig is, komen we in actie tegen overlast van jongeren, bijvoorbeeld met een huisbezoek. Het gaat om het gesprek, we willen niet straffen. Die huisbezoeken hebben succes: sommige jongeren zijn aan het werk of terug naar school.'

'Bij nieuwbouw heb je altijd opleveringsfouten. Er waren woningen met vochtproblemen. Dat is natuurlijk heel vervelend voor de bewoners. Ook zijn er in een paar gebouwen problemen met de lift en de algemene toegangsdeur. Die wordt steeds kapot gemaakt. We repareren het elke keer en hebben op sommige plekken camera's opgehangen. Hopelijk helpt dat.'

‘Sport verbindt en in kleine stapjes mengt het steeds beter’

John Dilrosun van West Beweegt

John kent de Kolenkitbuurt goed. Al ruim 25 jaar is hij hier actief. Hij organiseert, samen met collega Amal Fadi, sportlessen op scholen en allerlei activiteiten op het Cruyff Court. Want sport verbindt alles, weet hij uit ervaring.

‘West Beweegt is een afdeling van de gemeente. Samen met sportverenigingen zorgen we voor naschoolse activiteiten in dit stadsdeel. De kinderen kunnen dan kennismaken met een sport en als het te duur is om lid te worden helpt de gemeente met een geldbijdrage. Daarnaast organiseren we speciale evenementen en vakantiecampen, want veel gezinnen in deze buurt kunnen niet elk jaar op reis.’

‘In de Kolenkitbuurt hebben we een ruimte vlak bij het Cruyff Court. Daar zijn we elke middag. Wij houden een oogje in het zeil. Kinderen kunnen bij ons bijvoorbeeld een voetbal,

basketbal, stepje of knutselmateriaal lenen. Elke maandag is er een voetbaltoernooi en op woensdag meidenvoetbal. Gezinnen die al lang in de buurt wonen, weten ons wel te vinden. Nieuwe mensen vinden het soms spannend en voelen zich niet altijd welkom. Ik spreek mensen aan en laat ze met elkaar kennismaken. Dan groeten ze elkaar, dat is belangrijk. In kleine stapjes mengt het steeds beter.’

‘Wij zijn de ogen en oren van de buurt. De wijkbeheerders van Eigen Haard komen vaak even langs om bij te praten. Als we zien dat jongeren overlast geven, spreken we ze aan. Maar ’s avonds zijn wij er niet. Die jongeren hebben vaak een bezorgbaantje en daarna zoeken ze elkaar op. Ze zijn blij dat ze bij elkaar zijn. Wel jammer dat wij de volgende dag de troep vinden die ze achterlaten. Daar maken we een melding van, zodat het snel weer schoon is.’

Wat gebeurt er in de buurt?

Spelen

Wie de oude Kolenkitbuurt kent, weet het nog goed: de grote speeltuin waar kinderen speelden en ouders elkaar ontmoeten. Daar staan nu huizen. Er zijn een paar kleinere speeltuintjes voor teruggekomen en het Cruyff Court kreeg een nieuwe plek. Het Nannoplein voor de Bos en Lommerschool wordt eind van dit jaar alweer vernieuwd. Samen met omwonenden is een plan gemaakt voor een groen plein met heuvels, bomen en kronkelpaden. Waar bewoners minder last hebben van stuivend zand en spelende kinderen.

Kolenkit Cup

Winnen doe je met zijn allen. Dat is de slogan van de Kolenkit Cup: een voetbaltoernooi met gemengde teams: jong en oud, vrouw en man. In 2023 zelfs twee keer: in mei en in september. Ook langs de lijn is het feestelijk, met muziek, hapjes en drankjes. Elke keer komen meer mensen uit de buurt meedoen en elkaar ontmoeten.

Hangjongeren

Groepen jongeren die 's avonds bij elkaar komen in de buurt. De ene bewoner heeft er last van, de ander vindt het prima. Sommigen vinden het eng en lopen liever een stukje om. Anderen spreken ze aan als het te erg wordt. Ze begrijpen het wel: er is hier geen vaste plek waar jongeren samen kunnen chillen.

Amal: 'Er is een groep jongeren uit Osdorp die bij elkaar komen bij metrostation De Vlughtlaan. Ik hoor van meiden

uit de buurt dat ze dan liever een stukje omlopen. Ze krijgen allerlei opmerkingen naar hun hoofd, echt niet fijn.'

Fatima: 'Ik ben hier opgegroeid en voel me hier veilig. Er zijn vaak klachten over hangjongeren. Maar ik loop hier midden in de nacht na mijn werk en heb er echt geen last van. Als ik ze aanspreek, is dat geen probleem. Ze hebben gelijk, ze hebben geen ruimte.'

Rommelmarkt

Regelmatig is er een rommelmarkt in de buurt. Wie spulletjes wil verkopen kan voor 10 euro een tafel reserveren op 'de souk' naast de Bos en Lommerschool. Dat geld krijg je na afloop weer terug, dus eigenlijk is het gratis. Een mooie plek om kleren of spulletjes voor in huis te scoren. En heb je niks nodig, dan kom je voor de gezelligheid. Er zijn ook altijd hapjes en drankjes.

Handige Burenkaart

Iedereen kan wel iets, waar een buurtgenoot iets aan heeft. Klussen, tuinieren, taarten bakken, computerles geven. Operatie Periscoop maakte op verzoek van Eigen Haard de Handige Burenkaart. Huis aan huis hebben ze aangebeld en gevraagd wat mensen te bieden hebben. Zo kun je makkelijk iemand uit de buurt vragen als je ergens hulp bij nodig hebt. Mensen vinden het leuk om elkaar te helpen.

Zwerfafval

Veel buurtbewoners klagen erover: al het zwerfafval in de buurt. John en Amal van West Beweegt checken elke dag de omgeving van het sportveld en melden het bij de gemeente als het te erg is. En hoewel het niet hoeft, steken ze zelf ook de handen uit de mouwen, met snoeischaar en vuilprikker. Net als een groep actieve bewoners aan het Nannoplein: elke zondag gaan ze aan de slag. Wel zo gezellig en samen houden ze de buurt schoon.

Parkeren

Waar laat ik mijn auto en hoeveel moeten mensen betalen als ze op bezoek komen? In alle Amsterdamse buurten is dit een punt. Ook in de Kolenkitbuurt. Bij nieuwbouw verplicht de gemeente dat er ook parkeerplaatsen komen. Maar een ondergrondse parkeergarage bouwen is vreselijk duur. Daarom koos Eigen Haard ervoor om parkeerplekken te maken op de binnenplaatsen. Met daartussen bomen, die over een paar jaar toch een beetje een groene uitstraling geven.

'Zonder deze oplossing waren de nieuwe huizen er nooit gekomen', zegt projectleider Peter Visser. Niet alle bewoners zijn er blij mee, want bij sommigen staat er een auto vlak naast hun slaapkamerraam. Autobezitters die al in de buurt woonden, mochten hun parkeervergunning houden. Maar voor nieuwe bewoners is er geen straatparkeervergunning en sinds juli 2023 is er ook betaald parkeren voor gasten. Wie dat te duur vindt, kan misschien beter met het ov komen: tram en metro zijn vlakbij.

Al ruim 30 jaar zit Bert van de Wateringen bij de Politie Amsterdam. Sinds vorige zomer is hij wijkagent in de Kolenkitbuurt. Hij werkt aan een wijk waar bewoners zich veilig voelen. Samen met allerlei andere organisaties en met de bewoners.

'De Kolenkitbuurt is de afgelopen jaren flink veranderd. Door de nieuwbouw wonen er nu veel meer mensen. Ook op straat is er veel veranderd, maar er zijn minder plekken voor de wat oudere jeugd. De prachtige vernieuwing heeft vele voordelen, maar ik zou het mooi vinden als we wat van de oude charme van de wijk kunnen behouden.'

'Ik ken hier veel mensen en weet wat er speelt. Als ik iets zie wat niet klopt, kijk ik wat ik zelf kan doen of neem ik contact op met de gemeente en andere organisaties om het op te pakken. Als wijkagent hou ik me vooral bezig met veiligheid. Anderen richten zich meer op de leefbaarheid, maar er zijn natuurlijk raakvlakken. Niet alles is een politietraak. Overlast van hangjongeren valt bijvoorbeeld onder het stadsdeel. Jeugdcriminaliteit hoort wel bij de politie, daar zitten we bovenop bijvoorbeeld met vroeg-signalering via de scholen.'

'Voor mijn werk als wijkagent ben ik veel op pad. Ik loop rondes door de buurt en heb afspraken voor huisbezoeken. Daarna heb ik soms wel twintig terugbelverzoeken. Dat kan ik natuurlijk niet allemaal direct beantwoorden. Als mensen problemen hebben met hun burens kunnen ze dat het beste eerst bij Eigen Haard melden. Zij weten mij te vinden als dat nodig is.'

Zo bereik je de wijkagent

- Geen spoed, wel politie: bel 0900-8844.
Je bericht komt terecht bij Bert.
- Via de website politie.nl/mijnbuurt (zoek op straatnaam)
- Volg Bert op Instagram:
www.instagram.com/wijkagent_kolenkit_buurt

'Veiligheid is iets waar we met zijn allen verantwoordelijk voor zijn'

Wijkagent Bert van de Wateringen

‘Met alleen nieuwe woningen en straten ben je er nog niet’

Ruud van de Kolenkitkrant

Ruud verhuisde in 2008 van de Stadionbuurt naar de Kolenkitbuurt. Vanaf het begin voelde hij zich betrokken bij de mensen in zijn nieuwe buurt. En nog steeds volgt hij de veranderingen op de voet.

‘De vernieuwing van het stuk van Eigen Haard was nog niet begonnen toen ik hier kwam. Ik woon in Scala, aan de overkant van de Bos en Lommerweg, waar vroeger de schooltuinen waren. Op de plek van de New Kit was nog een kaal veld en de Bos en Lommerschool zat nog in het oude gebouw. Ik ben wel eens binnen geweest bij bewoners in de Akbarstraat. Dat was echt oude meuk. De deur van de badkamer was zwart van de schimmel, alsof je 100 jaar terugging in de tijd.’

‘Tijdens de vernieuwing werden woningen tijdelijk verhuurd aan Stichting Vooruit. Jongeren konden gratis wonen als ze activiteiten voor buurtbewoners organiseerden. Dat was een hele leuke tijd. Vanaf 2012 waren er de Kolenkit Leeft-feesten op het plein voor de oude Bos en Lommerschool. In het begin was dat heel succesvol, maar ze werden steeds minder goed bezocht, dus daar zijn we mee gestopt.’

‘De nieuwbouw is mooi geworden, absoluut. Ook de bredere stoep bij de Bos en Lommerweg in plaats van de ventweg is prachtig. Maar met alleen nieuwe woningen en straten ben je er nog niet. Mensen leven in hun eigen bubbels. Met de Kolenkitkrant proberen we dat te veranderen. “Voor bewoners, door bewoners”, staat er op de cover. Drie keer per jaar krijgt iedereen een krant in de brievenbus, vol met verhalen, foto’s en aankondigingen van activiteiten.’

Krant gemist? Kijk op www.kolenkit.info/kolenkitkrant

‘Onze galerij is de mooiste van de buurt’

Bewoonster uit de Meimorgenstraat

- Toen** Wiltzanghlaan
Nu De Dichters, Meimorgenstraat, sinds 2019
Mijn plek Het hele huis en de hele buurt
Mijn wens Meer contact tussen buurtgenoten

Waar woonde je eerst?

In een leuk appartement op drie hoog. We hebben daar een mooie tijd gehad. De nieuwe woning kwam net op tijd. Ik heb reuma en artrose en mijn vorige huis was erg koud, vooral in de badkamer.

Hoe woon je nu?

Ik ben zeer tevreden. De kamers zijn wel klein, maar de keuken is veel groter dan in mijn vorige huis. Nu kan er een eettafel in. De woning is zonnig, er is een lift en vloerverwarming. Hier kan ik heerlijk warm douchen. Onze galerij is de mooiste van de buurt, dat doe ik samen met de burens. We groeten elkaar maar komen niet bij elkaar over de vloer. Ik ben niet iemand die aanklopt voor een kopje suiker.

Wat vind je van de buurt?

De Kolenkitbuurt had een slechte naam, voor mensen van buiten de buurt. Voor mij niet. Twee zussen wonen vlakbij, in de oudbouw. Het is fijn om familie op loopafstand te hebben. Ik heb ook veel contact met mensen die hier nieuw zijn gekomen. Ik groet ze op straat en dan komen we in gesprek. Met een Nederlandse vrouw raakte ik bevriend nadat ik een compliment maakte over haar Marokkaanse jurk. Ik vind het belangrijk om elkaar te helpen en van elkaar te leren.

Wat is er veranderd?

Ik ben een Amsterdammer met een hoofddoek. Toen ik hier kwam wonen, was de buurt heel gemengd. Dat werd anders toen Nederlandse oudere burens naar seniorenwoningen gingen. Nu is het weer een beetje aan het mixen, maar mensen gaan weinig met elkaar om. Iedereen doet zijn ding, ze hebben geen tijd voor een praatje. Langzaam is dat is aan het verbeteren.

‘We kregen computerles van Dennis’

Nadia (42)

Toen Leeuwendalersweg
Nu De Bouwmeester, Meimorgenstraat, sinds 2017
Mijn plek De hoekbank beneden
Mijn wens Een parkeerplek

Waar woonde je eerst?

We hadden een klein driekamerappartement. Het was oud en de kachel was vaak kapot. We zaten echt te wachten tot ze het zouden gaan slopen. Zo'n kans op een grotere woning krijg je niet gemakkelijk.

Hoe woon je nu?

In een vijfkamerwoning. We zijn met zes personen, mijn jongste dochter Amina is hier geboren. Meestal zitten we met zijn allen beneden. Het muurtje tussen de berging en de keuken hebben we eruit gehaald. Zo hebben we meer ruimte. Op de eerste verdieping is een groot terras. Daar hebben we een trampoline, de favoriete plek van Amina.

Heb je contact met je burens?

Ja hoor, onze kinderen spelen met de kinderen van de overkant. Soms zorg ik voor de poes van de overburen. Ik praat met iedereen en iedereen is welkom. Twee van mijn dochters gaan elke woensdag naar meidenvoetbal en op dinsdag zijn er activiteiten op het Nannoplein. Dan gaan ze bijvoorbeeld vuilprikken met de afvalkoningin.

Hoe kwamen jullie met Dennis in contact?

Mijn man Lahcen moest voor zijn werk leren omgaan met een computer. Na een tip van de wijkbeheerder keken we op de Handige Burenkaart en hebben we Dennis gebeld. Hij heeft ons een paar maanden lang elke twee weken les gegeven. We dachten dat het geld zou kosten, maar hij deed het gratis. We leerden bijvoorbeeld e-mails sturen en foto's op maat maken. Lahcen kan nu ook op zijn werk met de computers omgaan.

Dennis

Ik heb drie jaar in de New Kit gewoond op 7 hoog. Op de Handige Burenkaart staan mensen die hun talenten willen inzetten voor buurtgenoten. Ik ben handig met computers en dus kon ik Nadia en Lahcen helpen. Het was wel even wennen, want het ging echt om basisvaardigheden. Dingen die ik vanzelfsprekend vind, waren dat niet voor hen. Ik vind het knap dat ze zoveel moeite deden om het te leren. Voor mij was het leuk om bij Marokkaanse mensen thuis te komen. Ik kreeg allerlei dingen te eten die ik nog nooit had geproefd!

‘We gaan vaak afvalprikken met buurtkinderen’

Karima (36)

Toen Wiltzanghlaan
Nu De Bouwmeester, Meimorgenstraat, sinds 2017
Mijn plek De rommelmarkt
Mijn wens Mensen in verbinding brengen

Waar woonde je eerst?

In een miezerige maar knusse woning. Om de twee maanden veranderde ik de inrichting met andere gordijnen of kussentjes. Met drie kinderen werd het wel erg klein, ze hadden geen privacy. Vanuit de keuken aan de straatkant zag je altijd iedereen voorbijkomen.

Hoe woon je nu?

We zijn verhuisd naar een eengezinswoning met drie verdiepingen. De kinderen hebben nu een eigen kamer. Al die trappen vinden we bij nader inzien niet zo fijn. Het is handiger als alle kamers op dezelfde verdieping zijn.

Wat vind je van de buurt?

Ik ben geboren in de Kolenkitbuurt, aan de andere kant van de Bos en Lommerweg. De buurt is enorm veranderd. Mensen zijn nu veel meer op zichzelf. Sinds corona is dat nog erger geworden. Vroeger moest je de deur wel uit om iemand te ontmoeten, een mobiele telefoon hadden we niet. We hebben een paar keer per jaar een rommelmarkt. Daar kunnen mensen niet alleen spullen verkopen, maar elkaar ook ontmoeten. Er is elke keer een ander thema.

Wat doe je voor de buurt?

Verbinding is heel belangrijk. Daarom organiseer ik als vrijwilliger allerlei activiteiten. Ik begeleid een vrouwen-empowerment-groep. Veel vrouwen zijn eenzaam, we geven workshops om de taal te leren en mee te doen in de samenleving. In BACK zijn er koffieochtenden en filmavonden. Ook delen we daar vanuit De Groene Kans gezonde voedselpakketten uit. Op het Nannoplein gaan we vaak afvalprikken met buurtkinderen. Dat maakt de buurt schoon en mensen komen met elkaar in contact.

Woongemeenschap Manara

Bij elkaar wonen en samen activiteiten organiseren

De grote rode sleutel krijgt een ereplek in de gemeenschappelijke ruimte. Daar gaan de ouderen van woongemeenschap Manara samen veel leuke dingen doen. Ze moesten lang wachten, maar nu hebben ze eindelijk een plek waar ze samen kunnen wonen.

Manara bestaat uit 23 tweekamerwoningen plus de gemeenschappelijke ruimte. Met haar 56 jaar is Fatiha een van de jongere bewoners, de oudste is bijna 90. Ze is dolgelukkig met haar nieuwe woning met vrij uitzicht op het groen.

Aarzelend sloot ze zich aan bij de woongroep voor ouderen met een islamitische achtergrond. Ze was er welkom en werd steeds actiever. Nu is ze zelfs bestuurslid van Manara. 'Ik woonde verderop aan de Burgemeester de Vlughtlaan maar voelde me in die woning niet veilig. Via buurtcentrum Amira hoorde ik over Manara. Ik wist niet dat zo iets bestond.'

Vergeten groep

Manara krijgt ondersteuning van Stichting WoonSaem. Die brengt groepen van oudere migranten in contact met

gemeente en corporaties. Projectmanager Karima Idrissi: 'Migranten van de eerste generatie zijn echt een vergeten groep. Ze zijn soms eenzaam en depressief. Een woon-gemeenschap is een prettige manier om oud te worden in Amsterdam.'

De zoektocht naar een plek voor de woongroep begon acht jaar geleden in Osdorp. En eindigde toen Eigen Haard vijf jaar geleden ruimte bood in de nieuwbouw in de Kolenkitbuurt. Karima: 'Kinderen van migrantenouders vinden zo'n woongroep vaak een goed idee. Zelf vinden de ouders het een hele stap om te verhuizen. Het was een hele puzzel om een groep samen te stellen die bij elkaar past.'

Hechte groep

WoonSaem organiseerde bijeenkomsten waar mensen informatie kregen over de woningen, de planning, de

huurprijzen en huursubsidie. En ze leerden elkaar steeds beter kennen. 'Die bijeenkomsten zijn heel belangrijk om een hechte groep te worden', zegt Karima. 'Sommige mensen verhuisden toch niet naar Manara. Ze vonden een tweekamerwoning niet fijn of ze hadden al iets anders gevonden. En soms was hun inkomen net te hoog voor een sociale huurwoning. Nu Manara er echt is, komen er wekelijks nieuwe aanmeldingen. Er staan nu meer dan twintig mensen op de wachtlijst.'

De 55-plussers huren hun woning rechtstreeks bij Eigen Haard. De gemeenschappelijke ruimte betalen ze samen. 'Hier gaan we allerlei activiteiten opzetten' zegt Fatiha. 'Koffieochtenden, gezamenlijke Iftar-maaltijden en sport en beweging, want het is belangrijk om fit te blijven. Maar het belangrijkste van wonen in Manara is dat we elkaar ontmoeten, een praatje maken en helpen als dat nodig is.'

Fatiha krijgt de eerste sleutel van Choukri Abourida van Eigen Haard

‘Ik ga een container adopteren’

Camiel (46)

Toen Staatsliedenbuurt
Nu Wiltzangh, Elfendansstraat, sinds 2023
Mijn plek De autovrije straat
Mijn wens Minder vuil op straat

Waar woonde je eerst?

Ik had een begane grondwoning in de Staatsliedenbuurt. Oud en klein, maar wel fijn. Eerst woonde ik daar alleen en op het laatst met mijn vrouw Maria en onze twee dochters. Het lukte niet om in die buurt een betaalbare grotere woning te vinden. We wilden graag in Amsterdam blijven, hier hebben we ons leven.

Hoe woon je nu?

Er werden in dit blok zeven sociale huurwoningen tegelijk aangeboden op WoningNet. In combinatie met onze lange wachttijd hadden we een serieuze kans. Toch waren we verrast toen we voor een bezichtiging werden uitgenodigd en de woning kregen. We hebben hard gewerkt in het huis

voordat we gingen verhuizen. Dat was een flinke opgave met twee kleine kinderen en werk. Gelukkig hadden we hulp van familie en vrienden.

Wat vind je van de buurt?

Heel goed. Alle bewoners in dit blok zijn supervriendelijk. Het is vlakbij mijn oude buurt, dus we hoeven niet ons hele leven om te gooien. De kinderen blijven voorlopig op hun oude school en opvang, dat is tien minuten fietsen. De autovrije straat is heel fijn. We merken wel dat de nieuwe straten nog niet bekend zijn in de navigatiesystemen. Lastig voor de bezorgbusjes. De plantenbakken voor het huis zijn door het stadsdeel gevuld. We hopen dat het groen aanslaat met de droogte.

Wat is er veranderd?

In mijn vorige buurt was ik container-adoptant. Dan zorg je dat het schoon blijft rondom de afvalcontainers en doe je een melding als er grofvuil naast staat. Hier ligt zo nu en dan ook veel rotzooi op straat. Ik denk dat ik me opnieuw ga aanmelden.

‘Er is een nieuwe generatie komen wonen’

Khalid (38)

Toen Santpoort
Nu Wiltzangh, Elfendansstraat, sinds 2023
Mijn plek De autovrije straat
Mijn wens Dat het een goede buurt blijft

Waar woonde je eerst?

Met mijn vrouw en twee kinderen woonde ik de laatste vijf jaar in een eengezinswoning in Santpoort. Het was een oude woning uit de jaren vijftig. We stonden al heel lang ingeschreven bij WoningNet, want we wilden graag naar Amsterdam. Mijn vrouw is hier geboren en haar familie woont vlakbij.

Hoe woon je nu?

In april 2023 kregen we de sleutel. Het is een sociale huurwoning met drie slaapkamers en een woonkamer. Bij ons vorige huis hadden we een grote tuin, nu hebben we een terras aan de achterkant. De nieuwbouw is heel goed geïsoleerd, in de oude woning was het te koud of juist te warm.

Wat vind je van de buurt?

Vroeger was dit een slechte buurt, maar nu is het beter. Er is een nieuwe generatie komen wonen. Het is hier heel leuk voor de kinderen. Ze kunnen voor het huis spelen omdat de straat autovrij is. De school, het zwembad en voetbal zijn dichtbij.

Toen Akbarstraat
Nu De Bouwmeester, Elfendansstraat, sinds 2017
Mijn plek In de zomer voor mijn huis
Mijn wens Een ontmoetingsruimte in de buurt

Waar woonde je eerst?

Ik woonde 19 jaar in een maisonnette aan de Akbarstraat. Al mijn kinderen zijn daar geboren. Het was er soms koud, we hadden geen cv. Mijn nieuwe woning is goed geïsoleerd. Maar ik mis de gezelligheid. De buurvrouw boven was als een moeder voor mij. Zij woont nu boven de Bos en Lommerschool.

Hoe woon je nu?

We hebben een eengezinswoning met drie verdiepingen. Jammer genoeg is er aan de voorkant geen balkon, dat hebben ze later anders gedaan. Achter hebben we een groot balkon, maar daar zie je alleen andere huizen. In de zomer zit ik vaak voor mijn voordeur, dan zie je mensen voorbijkomen. Daar voel ik me opgelucht. Mijn man verbouwt groente in het voortuintje.

Wat vind je van de buurt?

De Kolenkitbuurt is echt mijn buurt. Ik wilde er niet weg, maar het is niet meer zoals vroeger. Er was hier een grote speeltuin, die missen we. Daar zaten we met de kinderen, het was een ontmoetingsplek voor de bewoners. Het is wel fijn dat er geen auto's in de straat rijden. Dan kunnen de kinderen veilig naar buiten. Met de nieuwe buurtbewoners hebben we weinig contact. Ze zeggen hallo, dag en dat is het. Iedereen is druk, je ziet ze niet.

Wat doe je voor de buurt?

We hadden een buurtkamer met activiteiten voor kinderen. Tien jaar lang, totdat het plat ging. Aan de overkant bij BACK waren koffieochtenden voor vrouwen. Ik hoop dat er snel weer een plek komt waar we elkaar kunnen ontmoeten. We organiseren met een paar buurtbewoners een rommelmarkt bij de nieuwe school. Daar kunnen mensen spullen kopen en verkopen. En bij elkaar zijn, dat maakt ze blij.

**‘Ik mis
de gezelligheid
van vroeger’**

Bewoonster uit de Elfendansstraat

Je plek vinden in een nieuwe wijk

We zijn heel trots op wat er is neergezet in dit deel van de Kolenkitbuurt. We hebben een hele wijk gesloopt en toch zijn er heel veel mensen blijven wonen. Dat zie je niet vaak. Het laat zien dat bewoners gehecht zijn aan hun wijk. En dat we samen met hen iets hebben ontwikkeld waar ze hun eigen toekomst - of die van hun gezin - in konden voorstellen.

Als je de verhalen in dit boekje leest dan lees je over een nieuwe wijk en de zoektocht van bewoners om hun leven daar vorm te geven. Oude bewoners die de burens, plekken of gezelligheid van vroeger missen. Nieuwe bewoners die nog hun plek moeten vinden.

Je hoopt natuurlijk dat iedereen zich direct thuis voelt in een nieuwe wijk. Maar dat kost tijd. Daarom is het belangrijk voor ons als woningcorporatie om constant in contact te blijven. Wat leeft er? Welke problemen zijn er? Welke initiatieven nemen bewoners zelf? Waar hebben ze hulp bij nodig?

Dit boekje maken is daar ook onderdeel van. We zijn de wijk in gegaan om te horen hoe bewoners het nu vinden. Er is een duidelijke conclusie: De Kolenkitbuurt is een mooie buurt met prachtige bewoners die zich willen inspannen om hier fijn te kunnen wonen. En dankzij het talent en het enthousiasme van bewoners gaat dit lukken. Daar hebben we alle vertrouwen in.

We willen iedereen die heeft bijgedragen, bewoners, collega's, het stadsdeel, bouwers en andere partners, heel hartelijk bedanken. En we wensen de bewoners alle goeds voor de toekomst.

Anke Huntjens en Arco Groothedde
Bestuurders van woningcorporatie Eigen Haard

Colofon

Uitgave: Eigen Haard, september 2023.

Teksten: Christine van Eerd, christinevaneerd.nl

Fotografie: Chris en Marjan, chrisenmarjan.com / Isabel Nabuurs, isabelnabuurs.nl

Ontwerp en vormgeving: Oguz Kurt, bureaukgo.nl

© 2023. Wilt u teksten en foto's uit dit boekje gebruiken? Vraag dan eerst even toestemming aan Eigen Haard via communicatie@eigenhaard.nl

Kolenkitbuurt